

«Той, що лікує душі молитвою і словом»

Categories : [Презентації](#)

Date : 22/07/2016

«Подумаймо про все, про всіх, про себе,
Згадаймо, що усі під Господом живем,
Що в доброті великі є потреби
Давайте змінювати світ почнем!»

Розгортаючи книжку в мене завжди відчуття того, що відкриваю для себе чиєсь життя. Адже те, що ми пишемо, думаємо, висловлюємо є результатом наших переживань, емоцій, нашого сприйняття світу й подій, що відбуваються навколо.. Почалось все з того, що мені до рук потрапила книга Ієрм.Самуїла Мосціпана. Це було дитяче видання «Щоб Вам діти все здорові». Чудова книжечка - розмальовка. Так почалось моє знайомство з його творчістю. Знаєте, коли береш до рук книгу, яку написала людина, котра є лікарем душі, охоплюють зовсім інші відчуття. Усвідомлюєш, що кожен рядок спонукає наблизитись до Бога, глибше пізнати Його.

«О Боже, щедрый Ти до слуг.
Щасливі ті, кого Ти кличеш до служіння.
Бо в серце їхнє стукає Твій Дух,
нагадуючи їм про Воскресіння»

За нею в слід з'явилася на Різдвяні свята «Колядки із любов'ю», своєрідний ланцюжок прослави Божественного немовляти, який пробуджує бажання єдності, відчуття того, що всі ми є одна велика родина.

«Святі, Ангели, будьте з нами,
Хай світ побачить Божу славу!
Благаймо щирими устами,
З маленькими колядниками:
Благословіть нам миром Україну!»

Кожен рядок, кожне слово отця огорнуті любов'ю та переживаннями. Кожен вірш – віддзеркалення подій сьогодення крізь призму власного розуміння. Поради, застороги, сум, радість, глибинне усвідомлення відповідальності за свої вчинки на цій землі.

«Коли без Бога вибираєм долю,
Коли без Бога мрієм про свободу,
Яку здобудем незалежність, волю?
Нема без Бога вільного народу!»

Це вірші із книги, яка побачила світ на початку цього року «Дорогами подій, думок, надій і мрій»

Ця книга – насправду універсальний посібник порад, своєрідний духовний наставник, гортаючи сторінку за сторінкою якого все більше і більше наштовхуєшся на думку: «А яка ж доля цієї покликаної, вибраної Богом людини».

І тут усвідомлюєш, що в кожного свої життєві перипетії, побудження, свої

випробування, свій шлях до пізнання Бога.

Що саме стало поштовхом до того що в 35 о. Самуїл пішов до монастиря я не наважувалась запитати. Бо розумію, що випадковостей в житті немає. «Випадковість – це псевдонім Бога, коли він не хоче під ним підписуватися». Проте тепер дуже ясно усвідомлюю, що рухало внутрішньо отцем, що він взявся за перо. Адже і писати- то справа обраних. Слово, проповідь із вірою – це «сила, яка може рушити гори». Тим більше якщо це поетичні рядки.

«Собі порадити – найважче,
Бо вибір особистий – найскладніший.
Ти навернув мене. Мій Боже,
Тому Тобі я довіряю більше. »

Дуже символічним вийшло, хоча і з долею того ж таки випадку, що 6 книга монаха вийшла напередодні дня Незалежності. Це друге доповнене видання « За Україна, за її волю, за любов». Символічність не в тому, що тема співпадає, а в іншому, глибшому. Писати о. Самуїл розпочав на зламі 80х початку 90х., коли саме формувалась Україна як самостійна країна. Ще тоді лягали гострі, сповнені патріотичного духу рядки. 25 років пліч-о-пліч, 25 років невтомної душпастирської діяльності. А рядки один за одним лягали на папір. Дивно якось, і мороз по шкірі коли усвідомлюєш, що проблеми які ребром стояли тоді, чверть століття тому, зараз знову ще гостріше випинають і зачіпають.

«Чи мож змиритися з війною,
Привикнути до смертоносних дій.
Чи можна погодитися з бідю,
Якщо біда твій оминула дім?
Коли зупинить Бог, тоді вже пізно,
Не зможете покаятись, спастися,
А Україні так потрібно,
Щоб ви схаменулися вчасно.»

Та найбільше, що захоплює – це мудрість і глибина. Адже простити ворога важко, любити – ще складніше... Ця книга джерело живого, свіжого сучасного сприйняття сьогодення, адже минулі роздуми тут переплетені із досвідом 25 років незалежного, але вельми тернистого шляху нашого народу, країни. Тут долі наших героїв прочитуються між рядків, бо де ж як не в поезії та пісні критись правдивій історії нації. Тут сум за тим, що відбувається, тут батьківська пересторога і порада, тут слово щире, викристалізоване молитвою і постом. Тут істина, котру Бог промовляє до кожного з нас:

«Молитва, милосердя, покаяння,
Любов і подвиги в терпінні»-
Для тих, хто прагне до спасіння-
Завжди обов'язкові, необхідні.

Бо Бог дав тіло, дав нам Свого духа,
Дав вільну волю, дар безсмертної душі.
Через єднання ласки Божої і власного бажання,

